

Cel Opus Dei

Od początku istnienia Dzieła, od roku 1928, głosiłem, że świętość nie jest tylko dla uprzywilejowanych i że boskie mogą być wszystkie drogi na ziemi, wszystkie stany, wszystkie zawody, wszystkie uczciwe zadania. Liczne są konsekwencje tego posłania i doświadczenie życiowe Dzieła pomogło mi poznawać je coraz głębiej wraz z całym bogactwem niuansów.

01-05-2008

Czy zechciałby Ksiądz opisać, jak od chwili swojego powstania, rozwijało się Opus Dei i jakiej ulegało ewolucji, zarówno jeśli chodzi o jego charakter, jak i cele — w tym okresie, który był czasem ogromnych zmian w samym Kościele?

Od pierwszej chwili jedynym celem Opus Dei było to, co Panu opisałem: przyczyniać się do tego, by istnieli w świecie mężczyźni i kobiety wszystkich ras i klas społecznych, którzy będą starać się kochać Boga i służyć Mu, podobnie jak innym ludziom w swojej codziennej pracy i za jej pośrednictwem. Od początku istnienia Dzieła, od roku 1928, głosiłem, że świętość nie jest tylko dla uprzywilejowanych i że boskie mogą być wszystkie drogi na ziemi, wszystkie stany, wszystkie zawody, wszystkie uczciwe zadania. Liczne są konsekwencje tego posłania i doświadczenie życiowe Dzieła

pomogło mi poznawać je coraz głębiej wraz z całym bogactwem niuansów. Dzieło zrodziło się jako coś małego, a następnie urastało w sposób normalny, stopniowo i systematycznie, jak rośnie organizm żywy, jak wszystko to, co rozwija się w historii.

Jednak jego cel i racja bytu nie uległy ani nie ulegną zmianie, pomimo zmian zachodzących w społeczeństwie, ponieważ przesłaniem Opus Dei jest przekonanie, że można uświęcić każdą uczciwą pracę, bez względu na warunki, w których jest ona wykonywana.

Dziś w Opus Dei znajdują się przedstawiciele wszystkich zawodów: nie tylko lekarze, adwokaci, inżynierowie i artyści, ale również murarze, górnicy, chłopci; od reżyserów filmowych i pilotów samolotów odrzutowych, po

mistrzów sztuki fryzjerskiej. Dla członków Opus Dei fakt bycia z życiem na bieżąco, rozumienia współczesnego świata, jest czymś naturalnym i mimowolnym, gdyż to oni są — wraz z pozostałymi podobnymi im obywatelami — tymi, którzy przyczyniają się do narodzin tego świata i kształtują jego nowocześnieść.

Ponieważ taki jest duch naszego Dzieła, rozumie Pan, że było dla nas wielką radością widzieć jak Sobór ogłosił uroczyście, że Kościół nie odrzuca świata, w którym żyje, ani jego postępu i rozwoju, ale że go rozumie i kocha. Co do reszty to zasadniczą cechą duchowości, jaką starają się żyć członkowie Dzieła — od niemal czterdziestu lat — jest czuć się jednocześnie częścią składową Kościoła i Państwa, przyjmować wobec tego na siebie w pełni i w całkowitej wolności własną,

indywidualną odpowiedzialność
chrześcijanina i obywatela.

Przeczytaj więcej: Rozmowy z
Prałatem Escriva, 26

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-](https://opusdei.org/pl-pl/article/cel-opus-dei/)
[pl/article/cel-opus-dei/](https://opusdei.org/pl-pl/article/cel-opus-dei/) (13-03-2026)